

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 10-03-44869 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

1

בפני השופטת חנה ינון, שופטת בכירה

התובע

שחר אשר
ע"י ב"כ עו"ד אחז אגם

נגד

הנתבעים

1. אול פרייס בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד קרן חדאד

2. מרדכי רדמרד - בעצמו

2

3

פסק דין

4

1. זוהי תובענה על סך של 248,000 ₪ שעניינה דרישה לתשלום פיצוי בגין טענה לגזל סוד מסחרי שבוצע על ידי הנתבעים.

6

7

8

רקע עובדתי

9

2. התובע הינו הבעלים של אתר אינטרנט העוסק בהשמת עובדים, והידוע בכתובת "WWW.JOBCLICK.CO.IL".

11

12

13

(להלן: "האתר").

14

3. הנתבעת מס' 1 הינה חברה מתחרה המעניקה שירותים דומים לאתר התובע, ומפעילה אף היא אתר המקשר בין עובדים לבין חברות ומעסיקים ופועל באופן מקוון ברשת האינטרנט הידוע בכתובת "WWW.JOBNEWS.CO.IL".

18

19

4. הנתבע מס' 2 הינו בעל המניות ובעל השליטה אצל הנתבעת מס' 1.

20

21

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 44869-03-10 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

5. לטענת התובע, הנתבע מס' 2 התחזה למחפש עבודה ונרשם לאתר התובע, פנה למעסיקים שונים והציע להם הודעות פרסומיות של האתר המתחרה השייך לנתבעת מס' 1 והצליח לגזול חלק מלקוחותיו של התובע, ובכך, נטען, כי ביצע עבירה על פי חוק עוולות מסחריות, התשנ"ט – 1999.

(להלן: "החוק").

6. מנגד, גורסת הנתבעת מס' 1 כי אין עילת תביעה כנגדה והיא אינה קשורה למעשים הנטענים כנגד הנתבע מס' 2.

7. הנתבע מס' 2 מכחיש כי ביצע את העוולה המיוחסת לו, וגורס כי אין המדובר בגזל סוד מסחרי שכן אותם לקוחות עבדו עם הנתבעת טרם האירוע, ובכל מקרה, פעל הוא בשם הנתבעת מס' 1 ולמענה ואין לחייבו באופן אישי בחיוב הנטען.

ראיות הצדדים

ראיות התובע

8. התובע העיד בתצהירו ת/1 כי ייסד את האתר, הראשון מסוגו בישראל, בחודש יוני 2001. שיטת העבודה באתר מתבססת על התאמה על בסיס של קטגוריות, וכל תחומי התעסוקה מרוכזים בעמוד אחד.

9. לדבריו, האתר מאפשר למחפש העבודה לנתב את קורות חייו ביעילות אל מנהלי משאבי אנוש ומנהלי גיוס של חברות, מעסיקים וכן אל חברות כוח אדם וחברות השמה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 44869-03-10 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

10. עוד, הוסיף, כי את רשימת הלקוחות גייס הוא באמצעות מאמצי שיווק
כבדים אותם ערך, ביניהם, הקמת דוכנים מדי שנה בירידי התעסוקה
באוניברסיטאות השונות ובכנסים אותם אירגנו גופים גדולים.

11. כל מעסיק אשר מעוניין היה ליטול חלק באתר, נרשם תחילה ללא תשלום
ולאחר מכן בחר אם לפרסם, או לאו, באתר.

12. במהלך חודש דצמבר 2006 נרשם הנתבע מס' 2 לאתר כמחפש עבודה
והשתמש במערכת לצורך פנייה למעסיקים. ביום 15.12.06 גילה הוא,
להפתעתו, באופן מקרי, כי ללקוחות האתר נשלחה הודעת דואר
אלקטרוני פרסומית המציעה להם לפרסם את משרותיהם באמצעות
אתר הנתבעת מס' 1 – האתר המתחרה.

13. לדבריו, הנתבע מס' 2 עשה שימוש ברשימת התפוצה של האתר, ותוך כדי
שהוא מתחזה ל"מחפש עבודה" שלח הודעה פרסומית ללקוחות האתר
במספר רב של קטגוריות, וזאת על ידי כך שבשדה המאפשר למחפש
העבודה להכניס הערה אישית, הוסיף הוא את ההערה הבאה:

" שלום רב, עבור מחלקת שיווק ופרסום, אבקש תשומת ליבכם

לאתר דרושים גוי' בניז WWW.JOBNEWS.CO.IL פרסום

המשרות באתר ללא תשלום!! השירות ניתן למועמדים ללא

תשלום, באדיבות, בדיסקרטיות ובהגינות. אבקש התייחסותכם

בברכה והמשך שיתוף פעולה. מוטי רדמרד 052-2201301

moti@olprice.com מנהל מחלקת שיווק ופיתוח עסקי

olprice ltd. פ. 513826040.

(ראה: נספח ה' לת/1; להלן: "ההודעה הפרסומית").

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 44869-03-10 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

14. כמו כן, במקום לצרף קובץ קורות חיים במקום המיועד, צירף הנתבע
מס' 2 הודעה פרסומית נוספת מטעם הנתבעת מס' 1, בעל נוסח זהה.

(ראה : נספח ו' לת/1).

15. לעדותו, הנתבע מס' 2 שלח את ההודעה הפרסומית לתפוצה רחבה ביותר,
ככל האפשר, ובפועל, מהחשבון באתר שנפתח על שמו של הנתבע מס' 2
התקבלו יותר ממאה הודעות פרסומיות אצל לקוחות האתר ובהן הוצע
להם לפנות לאתר המתחרה.

16. לגרסתו, הנתבע מס' 2 השתמש באתר שלו כאמצעי לקידום האתר
המתחרה, וייתכן כי פנייתו הופצה לגורמים נוספים. הדברים מקבלים,
לדבריו, משנה תוקף לאור העיתוי בו פורסמו, מועד בו לקוחות רבים
מקבלים החלטות תקציביות לגבי פעילותם בשנת העסקים הבאה.

17. מיד לאחר שנודע לו על שליחת אותן הודעות, פנה הוא אל הנתבעת על
מנת שזו תחדל מהפרסום, ובשיחה אותה קיים עם הנתבע מס' 2 הודה
האחרון בפניו כי ביצע את הפרסום וטען בפניו כי מדובר בתופעה רווחת
באתרים מסוג זה באינטרנט.

(ראה : תמלול שיחה עם הנתבע מס' 2- נספח י"ב לת/1).

18. לדבריו, כתוצאה ממעשיו של הנתבע מס' 2 נגרמו לו נזקים כבדים
ושישים ושניים לקוחות אשר עבדו עימו, נטשוהו והחלו לעבוד עם
הנתבעים. הכנסה חודשית ממוצעת מכל לקוח הינה 200 ₪ לחודש, קרי,
2,400 ₪ לשנה, כך שבפועל נגרם לו, לחישובו, נזק של 148,800 ₪ לשנה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 10-03-44869 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

19. כן דורש הוא סך של 100,000 ₪ בגין ביצוע עוולת התערבות בלתי הוגנת, עוולת גזל סוד מסחרי ופגיעה במוניטין, להם גרמו הנתבעות, בהתאם לסעיף 13(א) לחוק.

ראיות הנתבעים

20. מטעם הנתבעת מס' 1 העיד מר אביטל מהבש בתצהירו נ/1 כי משמש הוא כמנכ"ל הנתבעת, וכי הנתבע מס' 2 היה אחד ממנהליה בזמנים הרלוונטיים לכתב התביעה, אולם כיום נמצא ביחסי עוינות עימו וזה פוטר מכל תפקידיו בחברה, ונכון להיום משמש הוא רק כבעלים רשום בחברה.

21. לדבריו, הנתבע מס' 2 פעל ללא כל הוראה מפורשת ובניגוד מוחלט להוראות תקנון החברה תוך שהוא גורם נזק, אם נגרם, לתובע ולנתבעת מס' 1.

22. כן, הדגיש, כי הנתבעת אינה יודעת את העובדות דנן מידיעה אישית אלא כל העובדות הובאו לידיעתה רק לאחר הגשת התביעה שבפנינו, והנתבע מס' 2 לא עדכן אותה אודות האירועים נשוא התביעה וקיימת הפרדה מוחלטת בין הנתבעת מס' 1 לבין מעשי הנתבע מס' 2.

23. כן העיד הנתבע מס' 2, מר רזמרד מרדכי, בתצהירו נ/2 כי עבד כשכיר אצל הנתבעת מס' 1 ושימש כאחראי על נושא השיווק של האתר השייך לה.

24. מתוקף תפקידו אצל הנתבעת, פרסם הוא ושיווק את אתר הנתבעת במאות אתרי אינטרנט, ובזכותו אתר הנתבעת הינו אתר מוכר מאוד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 44869-03-10 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

- 1 לדבריו, כל פעילותו נעשתה במסגרת תפקידו אצל הנתבעת ולמען
2 רווחתה.
3
- 4 25. עוד, העיד, כי הכנסות הנתבעת מס' 2 מאתר האינטרנט שלה בתקופה בה
5 בוצעו העוולות, לכאורה, היו כאלף שקלים לחודש בלבד, וסכומים אלו
6 לא השתנו אף לאחר האירוע, כך שאין מקום לטענות התובע כי הנתבעת
7 התעשרה על חשבוננו.
8
- 9 26. לדבריו, הגולשים באתר התובע כלל אינם נדרשים לבצע פעולה אקטיבית
10 כלשהי ולאשר את קריאת תקנון האתר, והם אף לא נדרשים לאמת את
11 זהותם, כך שהתובע לא יכול היה לדעת מי, למעשה, פתח באתרו את
12 חשבון המשתמש המדובר ושלח מסמך כלשהו דרך האתר שלו ישירות
13 ללקוחותיו.
14
- 15 27. כמו כן, לחברות העסקיות שהתובע טוען כי הן לקוחותיו קיים היה
16 חשבון אצל הנתבעת עוד לפני קרות האירוע נשוא התביעה והן פרסמו
17 משרות באתר הנתבעת מס' 1, כך שלאירוע נשוא התביעה לא היתה כל
18 השפעה על הלקוחות, כנטען.
19
- 20 (ראה : נספחים ג' ו-ד' לנ/2).
21
- 22 28. עוד, הוסיף, כי התובע לא צירף לתביעתו דגן אסמכתאות המציגות מי
23 חתום על אותן פניות ללקוחות או כי נפתח חשבון על שמו באתר התובע.
24 התובע לא צירף כל אסמכתא החושפת את זהותו של שולח ההודעה
25 המפרה או את זהות המחשב ממנו נשלחה ההודעה.
26
- 27 29. כן הכחיש כי הוא זה אשר הפיץ את ההודעות אשר נשלחו בשמו, וגורס כי
28 מדובר בניסיון לפגוע בו באופן אישי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 44869-03-10 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

הכרעה

30. לאחר עייני בראיות הצדדים, בעדויותיהם ובחקירותיהם הנגדיות מגיעה אנוכי למסקנה כי דין התביעה להתקבל, באופן חלקי, והכל מן הטעמים שיפורטו כדלהלן.

31. טענת התובע הינה כי הנתבע מס' 2 עשה שימוש באתר האינטרנט של התובע על מנת לפנות לכמות מקסימאלית מלקוחותיו של זה, ולשכנע אותם לפרסם באתר הנתבעת מס' 1, תוך שהוא מציג עצמו כאדם המחפש עבודה. מנגד, גורס הנתבע מס' 2 כי לא שלח את אותן הודעות ולא ביצע כל עוולה המיוחסת לו.

32. לאחר עייני ושקלי בראיות הצדדים שהוצגו בפני מגיעה אנוכי למסקנה כי הנתבע מס' 2 אכן פרסם את אותם פרסומים המיוחסים לו. ובמה דברים אמורים?

33. הנתבע מס' 2 אישר כי ההודעות המפרות נשלחו על ידו וזאת עולה מתמלול שיחת טלפון אשר בוצעה עימו בחודש יוני 2007, וכן בהודעת דואר אלקטרוני אשר נשלחה על ידו ביום 21.1.08, אשר בה אינו מכחיש כי שלח את אותן הפניות. הנתבע מס' 2 צירף לאותן ההודעות את פרטיו האישיים, לרבות מספר הטלפון האישי שלו, כפי שנוהג הוא לעשות בפניות אותן מבצע הוא בשם הנתבעת מס' 1.

(ראה : נספח 14 לת/1).

34. לעניין זה העיד מטעם הנתבעת מס' 1 מר אביטל מהבש, כדלקמן :

" ש. לחברה היה טלפון ישיר ?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 44869-03-10 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

1. באותה עת היה הסלולארי של מוטי הפרטי ששימש
לפניות לחברה.
- ש. אז אני מניח שבכל פניה לחברה מסויימת המספר פלאפון
שלו היה מצורף אליה?
- ת. יצא לי לראות מכתבים שהוא שלח עם מספר הפלאפון
שלו.
- ש. מי היו עובדי החברה באותה תקופה ?
- ת. מוטי ואני.
- ש. האם מוטי נהג לעשות דברים עצמאיים מבלי שהחברה
יודעת?
- ת. כן. מוטי, באיזשהו שלב, להפתעתי הרבה, התגלה לי כנוכל
שרימה אותי, עשה דברים מאחורי גבי, זייף חתימות והוציא
פרוטוקולים מזוייפים וכל האינטרס שלו היה לנצל את החברה
ולהשתמש בה לעסקיו האישיים. הוא מציג את עצמו כאדם
מסכן ללא כסף ונעזר כל הזמן במספר עו"ד ושולח מכתבים
מעוה"ד ולכאן יש לו כסף וכאן במשפט הוא טוען שאין לו כסף.
הוא מתגורר בדירת יוקרה."
- ובהמשך העיד :
- "ש. האם ידוע לך על מקרים כמו המקרים שלנו שהוא עשה שימוש
של אתרים אחרים על מנת לקדם את האתר שלו?
- ת. כן, לקידום העיסוקים האישיים שלו. כביכול, הוא פרסם מספר
משרות באתר שלנו עם מודעות בנושאים של בניית אתרים
וקידום אתרים עם מספר הטלפון הסלולארי שלו."
- (ראה : פרטיכל בעמוד 17 שורות 16-27).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 44869-03-10 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

35. כן העיד הנתבע בחקירתו, כדלקמן:

ש. האם המעשה כפי המתואר בכתב התביעה, הוא מעשה התואם את המדיניות של הנתבעת 1?

ת. כל עוד הפעילות היא חוקית, אז כן. כל מה שחוקי, מותר.

ש. אם כך אתה לא רואה שום בעיה לפנות דרך אתר אחר ולבצע פרסום כפי שנעשה?

ת. זה נהוג ומקובל להיכנס לפורום של חברה אחרת שהיא המתחרה שלנו ולבצע שם קישור.

(ראה: פרטיכל בעמוד 28 שורות 10-20).

36. מכאן, כי הנתבע מס' 2 ביצע, כהודאתו, את הפרסומים המיוחסים לו. כעת אבחן את עילות התביעה השונות, כדלקמן:

התערבות בלתי הוגנת

37. לטענת התובע פעולות הנתבעים מהוות "התערבות בלתי הוגנת" כהגדרתה בסעיף 3 לחוק, כדלקמן:

"לא ימנע ולא יכביד עוסק, באופן לא הוגן, על גישה של לקוחות, עובדים או סוכנים אל העסק, הנכס או השירות של עוסק אחר".

38. עוולה זו עניינה באיסור על מעשים המונעים או מכבידים באופן בלתי הוגן גישה לעסק או לשירות של עוסק אחר.

בספרו "עוולות מסחריות וסודות מסחר" ("נבו" הוצאה לאור בע"מ, תשס"ב-2002), בעמ' 64, מבהיר המלומד מ' דויטש לעניין עוולה זו,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 44869-03-10 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

כדלקמן:

"העוולה נועדה לטפל במקרים של חסימה פיסית או טכנית ולא במקרים שבהם ההכבדה על הגישה של הלקוחות היא תולדה של צבירת יתרון תחרותי (אף אם הוא בלתי הוגן) בכוח המשיכה המסחרי מול לקוחות הגורמת לכך שנוצרת "הכבדה" על גישת הלקוחות למתחרה בהיות הלה מצוי עתה בנחיתות מבחינת כוח המשיכה.

היינו סוברים כי יש לפרש עוולה זו כך, שעל האמצעי המכביד או החוסם להיות אמצעי ישיר המופעל כלפי דרכי הגישה, וזאת בנוסף לכך שעליו להיות אמצעי בלתי הוגן, כמצוות ההוראה הנדונה. לא די בשידול כזה או אחר של לקוחות או סוכנים, המוביל אותם אל המשדל במקום אל המתחרה, על מנת לחסום את הגישה לעוסק התובע, לצורך הוראה זו". עוולה זו מטפלת אם כן ב"תעלות" הקשר עם הלקוח, ולא בתכנים האינפורמטיביים המוזרמים בתעלות אלה."

(ההדגשה אינה במקור - ח.י.).

39. על פי הראיות שבפני, לא הוכחו היסודות של סעיף 3 דלעיל. לאמור, לא הוכח כי הנתבעים חסמו באופן פיסית או טכנית גישה כלשהי לאתר התובע בו הוצגה רשימת לקוחותיו, ועל כן, דוחה אנוכי טענתם זו, לאור רציונל הסעיף.

גזל סוד מסחרי

40. עוד דורש התובע פיצוי בגין טענה לשימוש במידע המהווה סוד מסחרי שהגיע לידי הנתבעים שהינו רשימת לקוחותיו, עליה עמל ושקד שנים רבות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 44869-03-10 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

41. גזל סוד מסחרי הוא עוולה נזיקית המוסדרת בסעיף 6 לחוק. הסעיף אוסר על גזל סוד מסחרי ומגדיר חלופות שונות להתהוותו כדלהלן:

6" (א) לא יגזול אדם סוד מסחרי של אחר.

(ב) גזל סוד מסחרי הוא אחד מאלה:

(1) נטילת סוד מסחרי ללא הסכמת בעליו באמצעים פסולים,

או שימוש בסוד על ידי הנוטל; לעניין זה אין נפקא מינה אם הסוד ניטל מבעליו או מאדם אחר אשר הסוד המסחרי נמצא בידיעתו;

(2) שימוש בסוד מסחרי ללא הסכמת בעליו כאשר השימוש

הוא בניגוד לחיוב חוזי או לחובת אמון, המוטלים על

המשתמש כלפי בעל הסוד;".

עוד נקבע בסעיף 5 לחוק "סוד מסחרי" מהו –

"סוד מסחרי"; "סוד" –

מידע עסקי, מכל סוג, שאינו נחלת הרבים ושאינו ניתן

לגילוי כדין בנקל על ידי אחרים, אשר סודיותו מקנה

לבעליו יתרון עסקי על פני מתחריו, ובלבד שבעליו נוקט

אמצעים סבירים לשמור על סודיותו."

42. ההגדרה של "סוד מסחרי" אינה אחידה ושונה מענף לענף, ובכל מקרה יש לבחון אותה בהתחשב בהקשר התעשייתי. במהלך השנים התעוררו שאלות לא מעטות בדבר מידת ההגנה על רשימות בדבר קשרים עסקיים - רשימת לקוחות, סוכנים וספקים, ועל כן יש לבדוק נושא זה באופן ספציפי בהתאם לנסיבות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 44869-03-10 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

43. לעניין זה ראה: ע"ע (ארצי) 164/99 דן פרומר וצ'ק פוינט נגד רדגארד בע"מ, פד"ע ל"ד (1999) 294, כדלקמן:

"עסקינן ב"סוד מסחרי", כאשר מדובר במידע המצוי בידי המעסיק בלבד, אינו נחלת הכלל ואינו ניתן לגילוי בנקל. מידע הנגיש לציבור או מוצר מוגמר הנמכר לציבור הרחב, אינם נופלים בגדר "סוד מסחרי". הגדרתו של "הסוד המסחרי" שונה מענף לענף, וזאת בהתחשב בהקשר התעשייתי. בפירוש המונח "סוד מסחרי", יש ליתן את הדעת לטובת הציבור, לזכותו לחופש המידע ולשאלה האם ישנה משמעות לכך, שה"סוד" ייוודע לכלל. לעתים גובר שיקול זה על ההגנה שיש ליתן ל"סוד המסחרי" של המעסיק."

ובהמשך נקבע:

"סוד מסחרי" אינו מילת קסם. על מעסיק הטוען לקיומו של "סוד מסחרי" להוכיח את קיומו. היינו, עליו לתאר ולפרט מהו הסוד. אין להסתפק בתיאור כללי או בטענה כללית על קיומו של "סוד", כפי שאירע במקרה דנן, אלא יש להצביע לדוגמה על תוכנה, פורמולה, נוסחה מסוימת, רשימת לקוחות מסוימת, תהליך מסוים וכו'. במסגרת הוכחת ה"סוד המסחרי" על המעסיק הקודם להוכיח גם את היקפו ואת הזמן שעליו להיוותר בגדר "סוד". יתרה מזו, על המעסיק הקודם להוכיח, כי מדובר ב"סוד" וכי הוא נקט באמצעים סבירים במטרה להבטיח את שמירת הסוד המסחרי."

(ראה לעניין זה גם ע"א 1142/92 ורגוס בע"מ נ' כרמקס בע"מ, פ"ד נא(3)

(421).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 44869-03-10 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

44. עוד, אציין, כי הפסיקה הכירה בנסיבות מסוימות בהן רשימת לקוחות תהווה "סוד מסחרי", כדלקמן:

"רשימת לקוחות תוכל להוות סוד מסחרי המגיע כדי זכות

קניינית של בעליה רק בנסיבות שבהן יוכח שדרוש מאמץ מיוחד

להשיגה, ובאותם מקרים שיוכח שיש ערך מוסף כלשהו בקבלת

הרשימה 'מן המוכן'".

ראה: ע"א 9046/96 פרידה בן ברוך נ' תנובה-מרכז שיתופי לשיווק תוצרת

חקלאית בישראל בע"מ, פ"ד נד(1) 625.

(ההדגשות לא במקור – ח.י.).

45. עוד, נפסק, כי על מנת שרשימת הלקוחות תבוא בגדר ההגדרה של "סוד

מסחרי" על פי החוק, נדרש מהטוען לקיומו של סוד מסחרי להראות כי

התקיימו מספר תנאים כדלקמן:

"ראשית, רשימת לקוחות תזכה להגנה רק אם הינה סודית....

שנית, מן הראוי להתחשב בהיקף התחרות בין המעסיק הקודם

והמעסיק החדש. דהיינו, האם הם מתחרים על אותו פלח שוק

ועל אותו מוצר או שמא פועלים באותו ענף, בלבד. בדרך כלל, וככל

שאין תחרות בין המעסיק החדש לבין המעסיק הקודם, אין ערך

מסחרי לרשימת הלקוחות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 44869-03-10 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

1 שלישית, במקרים רבים חשיבותה של רשימת לקוחות אינה
2 נובעת מזהות הלקוח אלא מתנאי העסקאות עמו, מהמוצרים
3 שהוא רוכש ומהטיפול שלו הוא זוכה. כך, במקרים רבים ההיבט
4 החשוב לגבי רשימת לקוחות הוא המחירים המיוחדים ותנאי
5 התשלום שניתנים ללקוחות. אמנם, בענפים רבים קיים מחירון
6 הכולל מחירים לפי כמויות הרכישה ותנאי התשלום. אולם
7 במקרים אלה, חשיבותו של המידע על לקוחות המעסיק הקודם
8 נובע מהתנאים המיוחדים והייחודיים הניתנים ללקוח מחוץ
9 ומעבר למחירון... בנוסף, עלינו להתחשב גם בהיקף הידע שיש
10 לעובד על הלקוחות. שונה מצבו של מנהל בכיר ממצבו של עובד
11 זוט, שידיעותיו לגבי הלקוחות מוגבלות.
12 רביעית, ענף המשק בו מתנהלים העסקים של המעסיק הקודם
13 והחדש משפיע אף הוא על חשיבותה של רשימת לקוחות. שונה
14 המצב בענף שיש בו שני לקוחות הרוכשים את המוצר המיוצר או
15 המופץ, מענף שיש בו מאות או אלפי לקוחות. כך, שונה המצב
16 בענף שמורכב מלקוחות פוטנציאליים רבים הרוכשים מוצר
17 סטנדרטי, מענף המורכב ממעט לקוחות הרוכשים מוצר ייחודי
18 שאינו סטנדרטי. זאת ועוד, יש להביא בכלל בחשבון גם את
19 ההשקעה של המעסיק הקודם במשיכת לקוחות, ואת החסכון
20 בהשקעה למי שנגלה לו הסוד המסחרי."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 10-03-44869 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

ראה: ע"ע 1141/00 הר זהב שירותי מזון בע"מ - פודליין בע"מ ואח',
עבודה ארצי, כרך לג (25), 33.

46. סבורתני, כי רשימת הלקוחות של התובע אינה מהווה "סוד מסחרי"
כהגדרתו בסעיף 5 לחוק, שכן לא הוכח בפני כי מידע זה אינו ניתן לגילוי
בנקל על ידי מתחריו של התובע, אלא, התרשמתי, כי מידע זה הינו נחלת
הכלל, במיוחד לאור העובדה כי מדובר בחברות המפרסמות הצעות
עבודה באתרים שונים, ופונות לאותו קהל יעד – מחפשי עבודה.
לפיכך, אין לומר כי בפנינו גזל סוד מסחרי, כנטען ע"י התובע.

עשיית עושר ולא במשפט

47. עוד טוען התובע כי הנתבעים ביצעו עוולה של "עשיית עושר ולא במשפט"
ופעלו שלא בתום לב בכך שפנו ללקוחותיו, דרך אתר האינטרנט שלו, ועל
כך, עליהם לפצותו על רווחים אותם הפיקו ממעשיהם.

48. סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979, קובע
כדלקמן:

"1. חובת ההשבה -

(א) מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או
טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר
(להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם
השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את
שוויה.

(ב) אחת היא אם באה הזכיה מפעולת הזוכה, מפעולת
המזכה או בדרך אחרת."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 44869-03-10 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

49. לעניין זה ראה: ד"נ 20/82 אדרס חמרי בניין בע"מ נגד הרלו אנד גונ'ס

ג.מ.ב.ה, פ"ד מב (1) 221, שם נקבע כדלהלן:

"משהופר חוזה, מעמידים דיני החיובים לרשות הצד
התמים מערכת מורכבת של סעדים על פי האינטרסים
הנפגעים חלקם באים להגן על "אינטרס ההסתמכות" (או
האינטרס השלישי) ומטרתם להעמיד את הצד הנפגע
במצב שבו הוא היה נתון אלמלא נכרת החוזה. סעד זה ניתן
לעתים במסגרת דיני החוזים, לעתים במסגרת דיני
ההתעשרות שלא כדין ולעתים במסגרת הפיצויים שבדיני
הנזיקין – מקום שהפרת החוזה מהווה גם מעשה נזיקין".

וכן נקבע:

"מבחינת דיני עשיית עושר, אין קושי לגרוס כי מי שנטל לעצמו
חוב או זכות חוזית, או ביתר דיוק את הביצוע המגיע לזולת מכח
אותו חוב, קיבל טובת הנאה השייכת לאדם אחר, והוא חייב
בהשבה כאמור בסעיף 1 לחוק עשיית עושר".

כן ראה: ת"א (מחוזי- ת"א) 884/92 אילנה אורן נ' עזבון האדמו"ר בונם
אלתר ז"ל (פורסם בנבו), כדלקמן:

" היסודות שיש להוכיח בעילה של עשיית עושר ולא במשפט, על
פי סעיף 1 לחוק, הם שלושה: (א) קבלה של נכס, שירות או טובת
הנאה אחרת על ידי הזוכה (התעשרות); (ב) ההתעשרות באה
לזוכה מן המזכה או על חשבון המזכה (קשר סיבתי); (ג)
התעשרות הזוכה נעשתה "שלא על פי זכות שבדין" (יסוד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 44869-03-10 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

1 **נורמטיבי (ראה: ד"נ 20/82 הנ"ל, בעמ' 275, ורע"א 5768/94**

2 **הנ"ל בעמ' 358-362).**

3
4 50. בענייננו, מצאתי מקום לפסוק לתובע פיצוי בגין רכיב תביעה זה שכן
5 הוכח בפני כי הנתבע מס' 2 עשה שימוש ברשימת הלקוחות של התובע על
6 מנת לפרסם את הנתבעת מס' 1, ובכך זו התעשרה שלא כדין על חשבון
7 התובע.
8

9 51. התרשמתי כי הנתבעים הפיקו הנאה מן העובדה כי האתר של התובע
10 היה אתר מוכר, בעל מספר לקוחות רב ובעל מוניטין בתחום מחפשי
11 העבודה, דבר ששירת את הנתבעים במהלך עסקיהם, ועל כן, הנני
12 מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע בגין ראש נזק זה כפי שיפורט
13 כדלקמן.
14

15 **אחריות הנתבעת מס' 1 - החברה**

16

17 52. לטענת הנתבעת מס' 1, יש לדחות את התביעה כנגדה בהעדר יריבות שכן
18 השתלשלות האירועים אינה ידועה לה, וכי מהווה היא אישיות משפטית
19 נפרדת מזו של הנתבע מס' 2.
20

21 53. מנגד, גורס התובע כי הנתבע מס' 2 שימש בזמנים הרלוונטים לתביעה כבעל
22 מניות אצל הנתבעת מס' 1, והיה נושא משרה בה והיתה לו סמכות והרשאה
23 לבצע פעולות ולקבל החלטות בשם החברה.
24

25 54. הלכה פסוקה היא כי "עצם העובדה שאדם מבצע עוולה לא למען עצמו
26 אלא כעובד או כשלוח של אחר, אין בה כדי לשחרר את המבצע מאחריות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 44869-03-10 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

בנזיקין. עמדתם של דיני הנזיקין היא העמדה האינדיבידואליסטית,
לפיה כל אדם חטאו יישא".

ראה: ע"א 407/89 צוק אור בע"מ נ' קאר סקיוריטי בע"מ, פ"ד
מח(5) 661, 695.

עוד נקבע בע"א 324/82 עירית בני ברק ואח' נ' ברוך רוטברד, פ"ד מה(4) 102,
130, כדלקמן:

"אורגן ותאגיד עשויים לחוב שניהם בגין מעשה נזיקין של
האורגן: האורגן אחראי אישית למעשיו הוא, והתאגיד אחראי
אישית למעשה האורגן."

55. לעניין אחריותה של חברה כלפי נפגע בגין מעשיו של נושא המשרה - זו
יכולה להיות אחריות אישית, או אחריות שילוחית, אשר יכולות לחול אף
במקביל, זו לצד זו. לעניין זה נקבע בע"א 725/78 בריטיש קנדיאן
בילדרס בע"מ נ' יואל אורן, פ"ד לה(4) 253, כדלקמן:

"אחריות אישית של החברה למעשי האורגן מבוססת על "תורת
האורגנים", שהתפתחה בפסיקה, ושעניינה - ייחוס פעולותיו,
מעשיו ומחשבותיו של האורגן בחברה - לחברה עצמה. המדובר
למעשה בפיקציה משפטית, באמצעותה "מואנשת" החברה ע"י
ייחוס מעשיו או מחדליו של האורגן לחברה עצמה: החברה
חושבת ומתנהגת באמצעות האורגן.
שאלת אחריותו של ה"אורגן" עצמו - כלל אינה רלבנטית לקביעת
אחריותה האישית של החברה מכח תורת האורגנים, שהרי
החברה נתפשת כ"יצור" חי ועצמאי בפני עצמו.
אחריות שילוחית של החברה למעשי האורגן, יכול ותקום אם
התקיימו התנאים ע"פ הדין הרלבנטי לשם הטלת אחריות בגין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 44869-03-10 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

מעשי הזולת בענייננו."

56. מכל האמור לעיל, לאמור, עובדות המקרה וההלכות דן, מקבלת אנוכי את התביעה כנגד החברה, היא הנתבעת מס' 1.

אחריות הנתבע מס' 2

57. לטענת הנתבע מס' 2, אין להטיל עליו אחריות אישית מאחר שפעל בשם החברה, וכל פעילותו נעשתה במסגרת תפקידו אצל הנתבעת ולמען ריווחיותה.

58. איני מקבלת את טענתו זו של הנתבע מס' 2 שכן כבעל מניות בחברה היה עליו לפעול לטובת החברה, בדרך מקובלת ובתום לב, ולהמנע מלפעול כפי שפעל.

59. לעניין זה קובע סעיף 6 לחוק החברות, התשנ"ט-1999, כדלקמן:

"6. הרמת מסך

- (א) (1) בית משפט רשאי לייחס חוב של חברה לבעל מניה בה, אם מצא כי בנסיבות העניין צודק ונכון לעשות כן, במקרים החריגים שבהם השימוש באישיות המשפטית הנפרדת נעשה באחד מאלה:
- (א) באופן שיש בו כדי להונות אדם או לקפח נושה של החברה;
- (ב) באופן הפוגע בתכלית החברה ותוך נטילת סיכון בלתי סביר באשר ליכולתה לפרוע את חובותיה, ובלבד שבעל המניה היה מודע לשימוש כאמור, ובשים לב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 44869-03-10 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

1 לאחזקותיו ולמילוי חובותיו כלפי החברה לפי סעיפים
2 192 ו-193 ובשים לב ליכולת החברה לפרוע את
3 חובותיה.

4 (2) לענין סעיף קטן זה, יראו אדם כמודע לשימוש כאמור
5 בפסקה (1)(א) או (ב) גם אם חשד בדבר טיב
6 ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות, שגרמו
7 לשימוש כאמור, אך נמנע מלבררן, למעט אם נהג
8 ברשלנות בלבד..."

9
10 60. לעניין הרמת מסך ההתאגדות והטלת אחריות על מנהל חברה נפסק
11 בע"א 2792/03, אליעזר יצהרי נ' טל אימפורט (מוצרי היער) בע"מ,
12 תק-על 2006(4), 4060 (2006), כדלקמן:

13
14 "אין לראות בהתנהלותו העסקית של המערער נטילת סיכון
15 עסקי סביר שהסתבר בדיעבד כמוטעה. התנהגותו העסקית
16 של המערער חרגה באופן משמעותי ממתחם הסיכונים
17 העסקיים הסבירים ואינה ראויה להגנה. החשש מפני
18 הרתעת יתר של נושאי משרה ומנהלים בחברות מפני נטילת
19 סיכונים עסקיים סבירים אינו מתעורר במקרה זה לטעמי,
20 היות שאין מדובר כלל בנטילת סיכון עסקי סביר מצד
21 המערער. אין מדובר במנהל חברה אשר ביצע עסקה כזו או
22 אחרת, לאחר שהקדיש את האמצעים הסבירים לבחון את
23 כדאיותה לחברה, אך בדיעבד זו לא צלחה והביאה להפסדים
24 כבדים לחברה עד כדי קריסתה. במקרים כגון דא אכן, יכול
25 שמכלול הנסיבות יוביל למסקנה שאין מקום להכיר בחובת
26 זהירות של מנהלי החברה כלפי נושיה. בנסיבות אלו, לנוכח
27 התשתית העובדתית שהונחה בפני בית המשפט המחוזי,
28 אשר מצביעה על דפוס עסקי בלתי ראוי מצדו של יצהרי, לא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 44869-03-10 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

מצאתי כי יהיה זה מוצדק לאפשר למערער ליהנות מתפקידו
הניהולי ולא להכיר בחובתו כאמור, תוך הפלייתו לטובה על
בסיס מעמדו בחברות הדפוס."

61. כן ראה: ע"א 8133/03, עודד יצחק נ' לוטס שיווק בע"מ, פ"ד נט(3), 66
(2004), שם נקבעו כדברים האלה:

" גזירת אחריותו הנזיקית של התאגיד מפעולותיו של אורגן או
של נושא משרה בתאגיד אינה מונעת הטלת אחריות נזיקית על
אותו אורגן או נושא משרה עצמו, כמו שאין היא מונעת את חבותו
בגין עילות אחרות, פליליות או חוזיות. אחריותם האישית של
הפועלים במסגרתו של התאגיד עומדת אפוא מכוח עצמה, ואין
היא יונקת כוחה מהתאגיד..."

מתי תוטל אחריות אישית על אורגנים בתאגיד? מקובל לציין
בהקשר זה את ההבחנה בין הטלת אחריות אישית לבין הרמת
מסך. בעוד שאחריות אישית מקיימת את עקרון האישיות
המשפטית הנפרדת של החברה, הרמת מסך מהותה התעלמות
מעיקרון זה. יתרונה של האחריות האישית הינו הרחבת מעגל
היריבויות בלי לפגוע בעקרון האישיות המשפטית הנפרדת ...
תכליתה של הרמת המסך הינה למנוע שימוש לרעה באישיות
המשפטית הנפרדת של החברה. כאמור, ענייננו בשאלת האחריות
האישית של נושא משרה בתאגיד ."

עוד ראה: ע"א 407/89, צוק אור בע"מ נ' קאר סקיוריטי בע"מ, תק-על 94(3),
2008 , 2028, כדלקמן:

" מעמדו של המעוול בהרכיה המינהלית או הביצועית, אין בו
כדי לשחרר את המעוול מאחריותו. על כן, עצם העובדה שאדם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 10-03-44869 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

מבצע עוולה לא למען עצמו, אלא כעובד או כשלוח של אחר, אין
בה כדי לשחרר את המבצע מאחריות בניזיקין. בדומה, עצם
העובדה שאדם מבצע עוולה באורגן של תאגיד, אין בה כדי
לשחררו מאחריות."

62. כאמור, סבורתני, על יסוד הראיות דנן, כי הנתבע מס' 2 עשה שימוש שלא
כדין במושג של "האישיות המשפטית", על מנת לנסות ולהימלט, בסיומו
של יום, מתשלום החוב לתובע, ועל כן, לאור טעמים מצטברים אלה, יש
לקבל את התביעה אף כנגדו.

הנזק

63. לטענת התובע, נגרם לו נזק בשל עשיית עושר ולא במשפט על ידי
הנתבעת, כאשר לפחות 62 מלקוחותיו, לאור מעשי הנתבעים, חדלו
מלפעול באמצעותו ומופיעים ברשימת לקוחותיה של הנתבעת מס' 1.

64. על פי חישובו, הכנסה חודשית ממוצעת מכל לקוח הינה 200 ₪ בחודש,
קרי, 2,400 ₪ בשנה, ומכאן שבפועל נגרם לו נזק של 148,800 ₪
(2400X62) לשנה.

65. התובע צירף לתצהירו העתקי חשבוניות לדוגמא המעידות, לטענתו, על
סכום התשלום של הלקוחות באותה תקופה. על פי חשבוניות אלו, לקוח
אחד שלו שילם 1,245 ₪ עבור פרסום באתרו במשך שלושה חודשים,
ואילו לקוח אחר שילם סך של 1,687 ₪ עבור פרסום באתרו במשך
שלושה חודשים.

66. עם זאת, התובע לא צירף חוות דעת מטעמו ולא הציג כל אסמכתא
המעידה על כך כי אכן 62 מלקוחותיו עזבוהו וכי אכן שילמו לו דמי מנוי
חודשיים בסך ממוצע של 200 ₪ כל אחד, ועל כן, מצאתי לנכון לפסוק לו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 ינואר 2012

ת"א 10-03-44869 אשר נ' אולפרייס בע"מ ואח'

סך של 75,000 ₪, כמחצית מחישובו, המהווה פיצוי נאות, לטעמי,
בנסיבות העניין.

סיכומו של דבר

67. מהטעמים המצטברים אשר פורטו דלעיל, מקבלת אנוכי את התביעה,
חלקית, וקובעת כי הנתבעים ישלמו לתובע, ביחד ולחוד, הסך של 75,000
ש"ח, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד
התשלום בפועל.

68. בנוסף, ישלמו הנתבעים, ביחד ולחוד, לתובע הוצאות משפט וכן שכר
טרחת עורך דין בסך של 10,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק
מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

ניתן היום 31 ינואר 2012, בהעדר הצדדים.

ח. יונן

חנה יונן, שופטת בכירה